

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN
VOORZITTER VAN DE EERSTE KAMER

ARREST

nr. S/2013/0225 van 1 oktober 2013
in de zaak 1011/0559/SA/1/0510

In zake:

de heer [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Frank VANDEN BERGHE
kantoor houdende te 8500 Kortrijk, President Kennedypark 4a
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partij

tegen:

de **GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR** van het
Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling West-Vlaanderen

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Yves FRANCOIS
kantoor houdende te 8790 Waregem, Eertbruggestraat 10
waar woonplaats wordt gekozen

verwerende partij

*Tussenkomen
de partij:*

de **VLAAMSE GEMEENSCHAP**, vertegenwoordigd door de Vlaamse
Regering

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Hugo SEBREGHTS
kantoor houdende te 2018 Antwerpen, Mechelsesteenweg 27
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld bij aangetekende brief van 10 februari 2011, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van het besluit van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling West-Vlaanderen, van 9 december 2010, waarbij aan de tussenkomen partij een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het slopen van enkele gebouwen, verbouwing van de Succursale en school, nieuwbouw van een instelling voor Bijzondere Jeugdbijstand, inclusief buitenaanleg.

De bestreden beslissing heeft betrekking op een perceel gelegen te [REDACTED] en met kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota met betrekking tot de vordering tot schorsing ingediend en het originele administratief dossier neergelegd. De repliek in feite en in rechte van de tussenkomende partij met betrekking tot de vordering tot schorsing is vervat in haar verzoekschrift tot tussenkomst.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 9 mei 2011, waarop de behandeling van de vordering tot schorsing uitgesteld wordt naar de openbare terechtzitting van 23 mei 2011, waarop de vordering tot schorsing wordt behandeld.

Kamervoorzitter Eddy STORMS heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Jan VANDEN BERGHE, die verschijnt voor de verzoekende partij, advocaat Yves FRANCOIS, die verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Hugo SEBREGHTS, die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de vordering.

III. TUSSENKOMST

De Vlaamse Gemeenschap, vertegenwoordigd door de Vlaamse Regering en ten verzoeken van de Vlaamse Minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, vraagt met een op 21 maart 2011 ter post aangetekend verzoekschrift om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de eerste kamer heeft met een beschikking van 23 maart 2011 vastgesteld dat er redenen zijn om dit verzoek in te willigen en dat de tussenkomende partij beschouwd kan worden als belanghebbende, zoals bepaald in artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO, voor de behandeling van de vordering tot schorsing.

IV. FEITEN

Op 9 juli 2010 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomende partij bij de verwerende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het slopen van enkele gebouwen, verbouwing van de Succursale en school, nieuwbouw van een instelling voor Bijzondere Jeugdbijstand, inclusief buitenaanleg”*.

Het perceel is, volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 17 december 1979 vastgesteld gewestplan ‘Roeselare - Tielt’, gelegen in gebied voor gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen.

Het perceel is niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 20 juli tot en met 5 oktober 2010, worden twee bezwaarschriften ingediend.

Het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling West-Vlaanderen, adviseert op 29 juli 2010 gunstig met betrekking tot het archeologisch patrimonium.

Het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling West-Vlaanderen, adviseert voorwaardelijk gunstig op 18 augustus 2010 met betrekking tot het beschermd landschap "Sint-Pietersveld".

Het Agentschap voor Natuur en Bos adviseert ongunstig op 3 november 2010, omwille van het ontbreken van een verscherpte natuurtoets. Op 6 december 2010 stelt de architect van de tussenkomen partij een passende beoordeling op, die bezorgd wordt aan het Agentschap voor Natuur en Bos, dat op 15 december 2010 voorwaardelijk gunstig adviseert met als voorwaarde dat de voorgestelde milderende maatregelen, zoals beschreven in de passende beoordeling, als dwingend moeten worden opgenomen in de vergunning.

Op 5 oktober 2010 neemt het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Wingene volgend standpunt in:

"...

Overwegende dat de gele affiche inderdaad een paar dagen te laat werd uitgehangen, dat het openbaar onderzoek pas op heden is afgesloten, zodat iedereen een ruime tijd had om bezwaren en opmerkingen te opperen.

Gelet op het gewestplan zonering, zone voor gemeenschapsvoorzieningen en openbaar nut.

Gelet op de bestaande instellingen en aanwezige functies, in de directe omgeving van het penitentiair en asielcentrum.

...

Gezien de aanvraag gelegen is binnen de geëigende bestemmingszone.

Gelet op de bestaande infrastructuur is de aanvraag aanvaardbaar binnen de desbetreffende ruimtelijke context.

..."

Op 9 december 2010 beslist de verwerende partij als volgt een stedenbouwkundige vergunning te verlenen:

"...

Beoordeling van de goede ruimtelijke ordening

...

Gezien het bestaande hoofdgebouw blijft behouden en wordt ingericht voor de nieuwe instelling blijft de omvang van het nieuwe gebouw zoveel mogelijk beperkt. Door haar compact volume integreert het zich in de omgeving alsook naar materialisatie en inplanting, geënt op het historische dambordpatroon.

Het drevenpatroon is zeer kenmerkend voor het beschermde landschap, het herstel hiervan zit dan ook vervat in het project. In een latere fase gebeurt de heraanleg van de dreven naar het hoofdgebouw voor zachte weggebruikers.

Qua mobiliteit wordt de werfroute strikt afgebakend en worden natuurgebieden vermeden.

Er worden voldoende parkeerplaatsen voorzien op het perceel zelf en de ontsluiting wordt beperkt tot de Beukendreef.

De aanwezige buitenverlichting zal nooit in de richting van het reservaatgebied schijnen en heeft een beperkte lichtverstrooiing om de aanwezige flora en fauna zo weinig mogelijk te verstoren.

In de omgevingsaanleg worden zo weinig mogelijk doordringbare verhardingen voorzien.

Het overgrote deel van de verharding is er voornamelijk om een veilige benadering van de gebouwen voor de hulpdiensten te voorzien.

Het programma van een gesloten instelling impliceert dat het perceel omheind moet worden. De omheining heeft een noodzakelijke hoogte van 4m. Om de rechte grenzen als gevolg van de omheining te verzachten wordt rondom het terrein een beukenhaag van 1m breed en 1m hoog aangeplant met ecologisch beheer. De combinatie van haag en omheining verwijst naar de historische terreinafbakening bestaande uit een smeedijzeren hekwerk op een laag muurtje uit metselwerk.

De toegankelijkheid van de campus is in twee delen te evalueren namelijk enerzijds de verbouwing en de anderzijds de nieuwbouw. Een beperkt aantal ruimtes in de Succurcale zijn toegankelijk voor publiek, namelijk de bezoekerszaal en de gespreksruimte op de begane grond. Deze ruimtes, alsook de toegangsweg er naar toe werden zo goed als mogelijk, gezien de bestaande structuur dit niet overal toelaat, ingericht voor de mindervalide bezoeker. Aan de bezoekerszaal is er ook een mindervalidentoilet voorzien.

Wat de nieuwbouw betreft, hier is de toegankelijkheidsverordening, gezien de aard van de instelling niet op van toepassing.

Het betreft een gesloten instelling voor uit de maatschappij geplaatste jongeren, de vier woningen zijn niet publiek toegankelijk, noch de populatie, noch de begeleiders zijn personen met een fysieke beperking.

De verschillende knelpunten en bezwaarschriften worden voldoende weerlegd binnen de passende beoordeling en het project getuigt van een doordachte visie waardoor het een aanvaardbaar voorstel vormt.

Algemene conclusie

Uit de bovenvermelde motivering blijkt dat de aanvraag in overeenstemming is (of kan gebracht worden mits het opleggen van de nodige voorwaarden) met wettelijke bepalingen terzake, alsook met de goede plaatselijke ruimtelijke ordening en met zijn onmiddellijke omgeving.

...

2° de volgende voorwaarden na te leven:

In het advies van de cel Erfgoed/Landschap van 18/08/2010 worden volgende voorwaarden opgelegd:

- De heraanplant van de bomenrij langs de [REDACTED] dient te gebeuren, uiterlijk één jaar na voltooiing van de werken of ingebruikname van de gebouwen. Bij voorkeur worden één van de volgende soorten gebruikt: zomereik (*Quercus robur*) of beuk (*Fagus sylvatica*);*
- Detailplannen van het transparant esthetisch hekwerk worden aan onze dienst ter goedkeuring voorgelegd;*
- Voor de landschappelijke inpassing van het nieuwe gebouw voor de leefgroep dient de kleurstelling van de gevels aangepast te worden zodat het gebouw visueel minder opvallend wordt, en dienen er bijkomende aanplantingen met bomen of struiken voorzien te worden aan de noord- en zuidwestelijke perceelsgrens; dit dient ter goedkeuring voorgelegd te worden aan onze dienst;*
- Indien een grondwaterbemaling gebruikt wordt bij de uitvoering van de werken, moet het opgepompte water opnieuw in het gebied infiltreren door toepassing van een retourbemaling.*

In het advies van ANB op 07/12/2010 worden volgende voorwaarden opgelegd:

De passende beoordeling kan gunstig geadviseerd worden.

Voorwaarden zijn wel dat ANB later betrokken wordt bij de bemalingsstudie (of op zijn minst nog de definitieve berekeningen kunnen checken) en ook de wijze van uitvoering van de bemaling (al of niet ijzerfilters, rechtstreekse injectie onder druk,...) alsook bij de verlichtingstudie.

Alle milderende maatregelen die in het document vermeld staan dienen ook daadwerkelijk uitgevoerd te worden. !

...”

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

De verwerende partij en de tussenkomende partij betwisten de ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en tot vernietiging van de bestreden beslissing en bijgevolg de ontvankelijkheid ervan.

De Raad oordeelt dat de excepties van de verwerende partij en van de tussenkomende partij alleen onderzocht en beoordeeld moeten worden wanneer de voorwaarden vervuld zijn om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, en, zoals hierna zal blijken, is dit niet zo.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Krachtens artikel 4.8.13 VCRO kan de Raad, ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel en op grond van ernstige middelen, een bestreden vergunningsbeslissing schorsen bij wijze van voorlopige voorziening onder de dubbele voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen en dat ernstige middelen worden aangevoerd.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij omschrijft het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, dat zij meent te lijden, als volgt:

“ ...

*Door de vergunde werken zal verzoeker **visuele hinder** ondervinden en zal zijn **woonklimaat** worden aangetast.*

Verzoeker kijkt vanuit zijn woning uit op de bouwplaats (zie stuk 3 en 4). De afstand bedraagt van perceelgrens tot perceelsgrens 91 m (zie stuk 28).

Momenteel zit de bouwplaats en de daar aanwezige bebouwing die zal worden gesloopt achter een hoge bomengordel (zie stuk 4) die noodzakelijk moet verdwijnen voor de nieuwbouw (zie 7).

In de plaats komt bovendien een 4m-hoge onnatuurlijke gevangenisomheining die volledig landschapsvreemd is. De omheining valt – alleen al door haar hoogte - niet te vergelijken met klassiek landelijk smeedwerk dat soms wordt gebruikt om een eigendom af te grenzen.

... ”

Verzoeker is bij aankoop van zijn goed afgekomen op de open ruimte, het historisch ongeschonden landschap.

Aan deze elementen wordt onherstelbaar afbreuk gedaan indien de bestreden vergunning ten uitvoer wordt gelegd.

*Er dreigt ook ernstig **rustverlies en lawaaihinder**. Er is de verhoogde mobiliteit op en rond de site. Tussen de oude gebouwen en de nieuwbouw komen bovendien sport- en recreatieterreinen (zie stuk 7) die uiteraard intensief zullen worden gebruikt. Geroep, gejoel, het kaatsen en botsen van ballen, zeker tegen een metalen veiligheidsomheining, zal tussen de gebouwen weerkaatsen en zal worden versterkt en waarneembaar zijn tot bij de woning van verzoekende partij.*

... ”

2.

De verwerende partij antwoordt hierop:

“ ...

Verzoekende partij houdt voor dat hij visuele hinder zal ondervinden doordat een bomenrij vervangen zal worden door nieuwbouw en hij op een gevangenisomheining zal moeten uitkijken die landschapsvreemd is.

Dit nadeel als dusdanig vloeit niet rechtstreeks uit het bestreden besluit voort, maar uit de in het gewestplan vervatte bestemming. Zoals gezegd, een gebied voor gemeenschapsvoorzieningen impliceert uit zijn aard de bouw van grotere bouwwerken.

Toen hij zijn eigendom kocht, kon hij zich hieraan verwachten. Op de site staat trouwens al een gebouw met een omvang groter dan residentiële bebouwing.

Het hekken zal doorzichtig zijn. Het betreft geen hoge gevangensmuur, zoals verzoekende partij laat uitschijnen.

Daarenboven zijn deze beweerde nadelen niet ernstig te noemen. Op zich zijn de bouwwerken in dergelijk bestemmingsgebied normaal en dus te verwachten. De eigendom van verzoekende partij is zelf omheind met een hoge bomenrij.

...

De eigen beplanting op het perceel van de verzoekende partij zal hem het beweerde zicht op de gelaakte site ontnemen. Wat men niet of nauwelijks ziet, kan bezwaarlijk op een ernstige manier iemand storen.

...

Hij toont ten andere niet aan dat hij vanuit de leefruimtes zicht heeft op de site in kwestie.

Er worden geen stukken overgelegd waaruit de indeling en oriëntering van zijn eigendom ten opzichte van de projectzone wordt verduidelijkt.

Verzoekende partij is naar eigen zeggen afgekomen op het ‘historisch ongeschonden landschap’, maar heeft er wel geen moeite mee dat zijn eigen eigendom in se ook dat beweerde ongeschonden landschap schendt.

...

Verzoekende partij vreest rustverlies en lawaaihinder zowel door de verhoogde mobiliteit als door spelende kinderen.

Andermaal, deze beweerde nadelen vinden hun oorsprong in de bestemmingsvoorschriften en niet rechtstreeks in het bestreden besluit.

...

Lawaai kan eigenlijk enkel verwacht worden tijdens sportactiviteiten die zowel qua tijd als deelnemers beperkt worden. Op zich is dat niets abnormaals in dergelijk bestemmingsgebied en zeker niet ernstig. Te meer die activiteiten tussen gebouwen zullen plaatsvinden die als barrière zullen fungeren waardoor geluid van de activiteiten ingeperkt wordt.

De mobiliteit is evenmin ongebruikelijk voor deze gewestplanbestemming. Verzoekende partij toont in het verzoekschrift zelf alvast niet aan dat de verkeersbewegingen abnormaal hoog zullen zijn en een ernstige hinder zullen veroorzaken. Het volstaat niet dit louter te beweren.

...”

3.

De tussenkomende partij voegt hier nog aan toe:

“ ...

VII. 2.1 recht op ‘historisch ongeschonden landschap’ en uitzicht?

Tussenkomende partij stelt meteen vast dat het geclaimde recht op ‘historisch ongeschonden landschap’ en uitzicht er verzoekende partij niet van weerhouden heeft om zelf dat historisch landschap te schenden ... Kan er een rechtmatig causaal verband bestaan met het ingeroepen nadeel wanneer dit zijn oorzaak vindt in de eerder zelf veroorzaakte aantasting van het landschap?

...

Er is duidelijk geen subjectief recht op ‘een ongeschonden historisch landschap’. Een beschermd landschap kan het eigendomsrecht beperken en lasten voorzien voor de eigenaar binnen de reglementering van het stedenbouwwrecht.

Overigens is er geen recht op uitzicht, laat staan op een ongeschonden uitzicht. Aldus zou een eerste bewoning in een bepaald bestemmingsgebied, de rechten van alle andere eigenaars (negatief) kunnen bepalen. Het is duidelijk dat op die grondslag geen recht kan rusten.

Binnen de bestemming ‘gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen’ gelden andere stedenbouwkundige voorschriften dan binnen de omringende agrarische, natuur- of bosgebieden.

Het voorgehouden nadeel is derhalve geen gevolg van de aangevochten vergunning. Het is een gevolg van de onderscheiden gewestplanbestemming van de onderscheiden gebieden. Aldus is er geen causaal verband tussen het ingeroepen nadeel en de aangevochten vergunning.

...

VII. 2.2 De vergunde ‘schoolfunctie’!

...

Er kan geen rustverlies noch lawaaihinder of verhoogde mobiliteit worden ingeroepen gezien al die elementen inherent samen gaan met die ‘schoolfunctie’ die de betreffende site in het verleden altijd gehad heeft en die haar specifiek ook kenmerkt.

...

VII. 2.4 De weerslag van ‘veiligheidselementen’

...

Het voorgestelde hekwerk wordt in het verzoekschrift omschreven als landschapsvreemd.

Verzoeker verliest uit het oog dat het gaat om hekwerk in een gewestplanbestemmingsgebied ‘gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen’. Hiervoor is aangehaald waarom het noodzakelijk is. Gezien de bestemmingszone waarin het gelegen is, is het stedenbouwkundig op die plaats mogelijk.

Om andere evidente redenen is het noodzakelijk.

...

VII. 2.5 De mobiliteit en het verkeer

M.b.t. mobiliteit moet worden opgemerkt dat tijdens de bouwwerken toegang genomen wordt via de [REDACTED]. Die mobiliteitshinder is eigen aan hetgeen als normale hinder door burens moet gedragen worden tijdens de uitvoering van bouwwerken in hun buurt.

Doordat het louter tijdelijk is, is het geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Het herstelt zichzelf na de uitvoering van de werken.

...

M.b.t. het verkeer: eens de inrichting in werking is, blijken er tijdens weekdays 137 voertuigen verwacht te worden tussen 6.00 h 's ochtends en 22.30 h 's avonds. Dat zijn 274 voertuigbewegingen per weekday op een tijdsverloop van 16,5 uur of 16,6 voertuigen per uur of een voertuig per 3,6 minuten ... Op zondag gaat het om 62 voertuigen of 124 voertuigbewegingen of één per 8 minuten. Op zaterdag gaat het om 42 voertuigen of 84 voertuigbewegingen op een tijdsverloop van 16,5 uur of één voertuigbeweging per 11,79 minuten ...

Er kan moeilijk worden voorgehouden dat dit een onredelijk drukke toename van verkeer is. De vergelijking moet immers gemaakt worden met de bestaande 'schoolfunctie' die voorheen aanwezig was.

Ook hier moet vastgesteld worden dat de mobiliteit alleszins vergelijkbaar is met wat samenvalt met de 'vergunde schoolfunctie'. ■■■■■ is een openbare weg.

Openbare wegen zijn er heden ten dage ten dienste van het verkeer. Het gaat niet om abnormaal verkeer.

...

VII. 2.6 Geluidsoverlast?

...

Tussen de perceelsgrenzen is er volgens het eigen verzoekschrift van verzoeker 91 meter. Dat is m.a.w. de minimale afstand indien er op de perceelsgrens zou gespeeld of gesport worden. Kan in redelijkheid, rekening houdend met die afstand, en uitgaande van de vaststelling dat de jongeren om te sporten steeds worden opgedeeld in groepjes van maximaal 10, van een onredelijke last of hinder worden gesproken? Dat is niet ernstig.

...

Zoals t.a.v. de mobiliteitsaspecten moet ook t.a.v. de ingeroepen geluidsoverlast worden vastgesteld dat die inherent zijn aan de 'vergunde schoolfunctie' die sedert jaren bestaat.

Er is geen causaal verband met het ingeroepen nadeel.

...

Beoordeling door de Raad

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever er op dat het begrip 'moeilijk te herstellen ernstig nadeel' eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak, en dat dit begrip, voor de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen, in diezelfde zin mag worden begrepen (*Parl. St. VI. Parl., 2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627*). Opdat de Raad de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing zou kunnen bevelen, moet de verzoekende partij doen blijken van een ernstig nadeel dat moeilijk te herstellen en bovendien persoonlijk is.

Dit betekent dat de Raad de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing zal schorsen op voorwaarde dat de verzoekende partij aantoont dat zij bij een eventuele tenuitvoerlegging een ernstig nadeel zal ondergaan, hetgeen betekent dat zij de aard en de omvang van het te verwachten nadeel in concreto moet aantonen, evenals het moeilijk te herstellen karakter van het nadeel.

Dit alles moet de verzoekende partij doen met in het inleidend verzoekschrift vermelde concrete feiten en gegevens. Met later bijgebrachte feiten en/of verklaringen ter zitting kan de Raad geen rekening houden. Bovendien moeten de aangevoerde ernstige nadelen een rechtstreekse oorzaak hebben in de bestreden beslissing.

Voor zover de verzoekende partij stelt dat zij door de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing visuele hinder zal ondervinden en dat haar woonklimaat wordt aangetast door het rooien van bomen en het plaatsen van een omheining, oordeelt de Raad dat de verzoekende partij deze beweerde nadelen niet verduidelijkt.

De verzoekende partij brengt alleen enkele foto's bij waaruit de Raad wel kan afleiden dat de verzoekende partij inderdaad uitkijkt op het perceel waarop de bestreden beslissing betrekking heeft en op enkele bomen.

Op basis van de door de verzoekende partij bijgebrachte luchtfoto's en het inplantingsplan van de nieuw te bouwen toestand oordeelt de Raad dat de verzoekende partij verkeerdelijk beweert dat zij uitkijkt op de "hoge bomengordel" of bomenrij die door de bestreden beslissing gerooid zal worden.

Deze bomenrij bevindt zich volgens voormeld inplantingsplan immers parallel achter de nieuwe bebouwing, maar dit is niet de zijde van het perceel, waarop de bestreden beslissing betrekking heeft en waarop de verzoekende partij vanuit zijn woning kijkt.

De Raad oordeelt tevens dat de verzoekende partij niet verduidelijkt dat het optrekken, rond de volledige site, van een 4 meter hoge 'gevangenisonheining', voor haar een ernstig nadeel is.

Het bestaande uitzicht van de verzoekende partij zal, als gevolg van deze omheining, nauwelijks veranderen, omdat deze omheining geen muur is, maar uit tralies bestaat, waar men dus kan doorkijken.

De afstand tussen de perceelsgrenzen bedraagt volgens de verzoekende partij zelf overigens 91 meter, zodat de omheining visueel al minder waarneembaar is, te meer omdat de bomen, waarop de verzoekende partij wel uitkijkt, behouden zullen blijven.

De Raad oordeelt daarom dat het uitzicht van de verzoekende partij door de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing niet ingrijpend zal worden aangetast, waardoor het door de verzoekende partij aangevoerde nadeel dan ook niet ernstig is.

Voor zover de verzoekende partij stelt dat zij als gevolg van de bestreden beslissing ernstig rustverlies en lawaaihinder zal ondervinden omdat de mobiliteit op en rond de site zal toenemen en er intensief gebruik zal worden gemaakt van de aan te leggen sportterreinen, met als gevolg 'geroep, gejoel, het kaatsen en botsen van ballen' dat volgens de verzoekende partij waarneembaar zal zijn tot bij haar woning, oordeelt de Raad dat de verzoekende partij dit helemaal niet verduidelijkt in haar verzoekschrift.

De verzoekende partij brengt geen enkel document bij waaruit de ernst van deze nadelen blijkt.

De verzoekende partij stelt integendeel zelf in haar verzoekschrift dat de afstand tussen de perceelsgrenzen 91 meter bedraagt, zodat een groot deel van het geluid al verspreid en dus gedempt zal worden voor de verzoekende partij het waarneemt.

Verder oordeelt de Raad dat de verzoekende partij geen exclusief recht op rust en stilte heeft.

Het door de bestreden beslissing vergund project is, volgens het geldend gewestplan, gelegen in een zone voor gemeenschaps- en openbare nutsvoorzieningen. De verzoekende partij moet derhalve rekening houden met hinder, die inherent is aan deze zone.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 4.8.13 VCRO gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan geschorst worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Redenen die de schorsing rechtvaardigen

Aangezien de Raad in het vorig onderdeel oordeelt dat de verzoekende partij niet voldoende aantoont dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, is een onderzoek naar de ernst van de middelen niet aan de orde.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing wordt verworpen.
2. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 1 oktober 2013, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, eerste kamer, samengesteld uit:

Eddy STORMS, voorzitter van de eerste kamer,

met bijstand van

Heidi HUANG, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de eerste kamer,

Heidi HUANG

Eddy STORMS